

บทบาทของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม

การพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้เริ่มต้นอย่างจริงจังตั้งแต่ พ.ศ. 2501 เป็นต้นมา เนื่องจากคณะผู้เชี่ยวชาญจากธนาคารโลก ซึ่งได้มาสำรวจและศึกษาสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2500-2501 ได้ให้คำแนะนำว่าประเทศไทยควรจะมีการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นวิธีทางหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในระยะแรกรัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยมุ่งการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่ต่อมาในภายหลังรัฐบาลได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยเริ่มกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2515-2519) ซึ่งระบุไว้ในนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม ว่า "รัฐจะส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออกและเพื่อทดแทนสินค้าเข้าที่สำคัญ ซึ่งใช้วัตถุดิบและแรงงานภายในประเทศเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ในการพิจารณาในการส่งเสริมการลงทุนและการกู้เงินจากสถาบันการเงินของรัฐ จะได้ให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมส่งออกและหาทางช่วยให้อุตสาหกรรมประเภทนี้ สามารถส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศได้มากขึ้น"

แม้ว่ารัฐบาลได้มีนโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมส่งออก ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 แต่จะเห็นได้ว่า โครงสร้างสิทธิประโยชน์ที่รัฐให้แก่อุตสาหกรรมนั้น ส่วนใหญ่เป็นการคุ้มครองอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าที่มุ่งตลาดในประเทศ นอกจากนี้การตั้งอัตราร้อยละของค่าตอบแทนการลงทุนในอุตสาหกรรมส่งออกยังไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกได้อย่างจริงจัง ดังนั้น ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) จึงได้กำหนดโครงสร้างการส่งออก¹ ดังนี้

ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 โครงสร้างของการส่งสินค้าออกจะเปลี่ยนไปเป็นอันมาก บทบาทของอุตสาหกรรมในการส่งออกจะมีมากยิ่งขึ้น สัดส่วนของสินค้าส่งออกประเภท

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529)

อุตสาหกรรมจะมีบทบาทเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 29 ในปี 2524 เป็นร้อยละ 42 ในปี 2529 และ สัดส่วนของสินค้าเกษตรและแร่ ในโครงสร้างการส่งออกจะมีบทบาทลดลง ดังตารางต่อไปนี้ ซึ่ง เป็นโครงสร้างการส่งออกที่มีความสมดุลและกระจายมากขึ้น

ลักษณะโครงสร้างการส่งออกในปี 2529 (สัดส่วนของสินค้าประเภทต่าง ๆ)

รายการ	2524	2529	การเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
- สินค้าเกษตร	44.0	39.0	(11.36)
- สินค้าประมง	4.0	4.0	-
- สินค้าอุตสาหกรรม	29.0	42.0	44.83
- สินค้าแร่	9.5	7.0	(26.32)
- สินค้าอื่น ๆ	13.5	8.0	(40.74)
- สินค้าทั้งหมด	100.0	100.0	

ประเทศไทยประสบปัญหาการขาดดุลการค้าทุกปีอย่างต่อเนื่องกัน โดยในระยะ 6 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2522-2527) ประเทศไทยขาดดุลการค้ากับต่างประเทศเป็นจำนวนเงิน 37,984, 60,421, 66,025, 36,888, 92,287 และ 70,224 ล้านบาท ตามลำดับ (ดูตารางที่ 3-1) สาเหตุเนื่องมาจากประการแรก ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ความต้องการสินค้าประเภททุนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ประการที่สอง เงินตราต่างประเทศที่ไทยได้รับเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งในรูปของการกู้ยืม เงินช่วยเหลือและเงินลงทุนภาคเอกชน ล้วนแต่มีผลทำให้มีการซื้อสินค้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ประการที่สาม การทำรายได้ประชาชาติสูงขึ้นในระยะที่ผ่านมา ประกอบกับมีการเปลี่ยนแปลงการอุปโภคบริโภคตามอย่างประเทศที่พัฒนาแล้ว ทำให้มีความต้องการสินค้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่น้อยกว่า ทำให้ดุลการค้าของประเทศไทยต้องขาดดุลเพิ่มขึ้นทุกปี การแก้ไขปัญหาที่นอกจากจะลดการนำเข้าแล้ว การพัฒนาและส่งเสริมการส่งออกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องริบดำเนิการ นอกจากการส่งออกสินค้าเกษตรแล้ว การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมนับได้ว่ามีบทบาทสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ และจะส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้าของประเทศไทยในอนาคต

ตารางที่ 3-1 แสดงถึงมูลค่าสินค้านำเข้า-ส่งออก และดุลการค้าของประเทศไทย
ระหว่าง พ.ศ. 2522-2524

(ล้านบาท)

พ.ศ.	สินค้าส่งออก	สินค้านำเข้า	ดุลการค้า
2522	108,179	146,163	-37,984
2523	133,197	193,618	-60,421
2524	153,001	219,026	-66,025
2525	159,728	196,616	-36,888
2526	144,322	236,609	-92,287
2527*	175,289	245,513	-70,224

ที่มา : หนังสือสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กรมศุลกากร

*ตัวเลขเบื้องต้น

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมการส่งออกของอุตสาหกรรม ซึ่งได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการส่งออก¹ ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ดังนี้

"เร่งรัดให้มีการลงทุนเพิ่มการผลิตเพื่อการส่งออก โดยกำหนดให้มีสิ่งจูงใจและความสะดวก รวมทั้งขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งออก ขณะเดียวกันจะปรับปรุงสิ่งจูงใจในการผลิตเพื่อขยายในประเทศไม่ให้ได้เปรียบกว่าการผลิตเพื่อการส่งออกมากเกินไป โดยจะดำเนินการเฉพาะด้านดังนี้

(1) ปรับปรุงแผนงานและมาตรการส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออก โดยให้มีหน่วยงานกลางที่มีอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะและมีกฎหมายพิเศษสำหรับการส่งเสริมการส่งออก เพื่อประ-

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529)

สำนักงานนโยบายและมาตรการส่งเสริม

- (2) กำหนดอัตราเงินชดเชยภาษีล่วงหน้า เป็นร้อยละของราคาสินค้าออก ซึ่งจะจ่ายให้ผู้ส่งออกเป็นรูปของเครดิตภาษีเมื่อเวลาส่งออก รวมทั้งป้องกันการดำเนินงานล่าช้า
- (3) เพิ่มแหล่งเงินทุนเพื่อการผลิตและการส่งออก ในอัตราดอกเบี้ยตามความเหมาะสมของตลาด และจัดตั้งระบบประกันสินเชื่อเพื่อการส่งออก
- (4) จัดตั้งเขตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกและคลังสินค้าทัณฑ์บน
- (5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริการการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ รวมทั้งการเจรจาทางการค้าระหว่างประเทศ การควบคุมการส่งออกจะกระทำเฉพาะในกรณีพิเศษเท่านั้นและให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการค้าต่างประเทศ
- (6) ส่งเสริมและควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าออก
- (7) ส่งเสริมการขยายการส่งออกไปยังประเทศสมาชิกอาเซียน และร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการขยายการส่งออกในตลาดโลก"

นโยบายหรือมาตรการในการพัฒนาและส่งเสริมการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมนั้น จะแตกต่างกันไปตามลักษณะของสินค้า ดังนั้นจึงควรทราบถึงลักษณะของสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก¹ เสียก่อน ดังนี้

1. สินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกหมายถึงสินค้าอุตสาหกรรมและแร่ รวม 86 ชนิดที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ ในปี 2526 เป็นมูลค่า 59,449 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 40.63 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด รวม 140 ชนิด ซึ่งมีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 146,322 ล้านบาท (ดังรายละเอียดในตารางที่ 3-2)

ในจำนวนสินค้าอุตสาหกรรมและแร่ 86 ชนิดดังกล่าว รวมสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industries) 15 ชนิด ซึ่งได้แก่ สินค้าเช่น น้ำตาลดิบ กากน้ำตาล สับปะรด กระป๋อง แป้งข้าวเจ้า เป็นต้น รวมมูลค่าในปีเดียวกัน (2526) 12,665 ล้านบาท

2. ในสินค้าอุตสาหกรรมและแร่ 86 ชนิด ดังกล่าวแยกประเภทเป็นสินค้าออกได้ 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

¹ วลีทธิ์ น้อยพันธุ์. อธิปไตยส่งเสริมอุตสาหกรรม. นโยบายสนับสนุนการส่งออกของกระทรวงอุตสาหกรรม. อุตสาหกรรมสาร ปีที่ 27 ฉบับที่ 29 กันยายน 2527. หน้า 3.

ก. สินค้าที่ผลิตขึ้นสนองความต้องการภายในประเทศ และส่วนหนึ่งส่งไปขายต่างประเทศ และส่วนหนึ่งส่งไปขายต่างประเทศ (บางชนิดผลิตเกินความต้องการ) เช่น ปูนซีเมนต์ กากน้ำตาล น้ำตาล ด้ายฝ้าย ผ้าใยประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ปอ เครื่องลู่ข้อมือ และผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม เครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องรับวิทยุ เป็นต้น ในปี 2526 รวมเป็นมูลค่า 25,211.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.41 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและแร่

ข. สินค้าอุตสาหกรรมที่ผลิตโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออกโดยเฉพาะ ได้แก่ เครื่องอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ถังมือหนึ่ง เครื่องครัวและเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร สัมประตกระเบื้อง เรือนาฬิกาและส่วนประกอบของนาฬิกา กระจกเลนส์สำหรับแว่นตา หนังโคและหนังกระเป๋อพอก ในปี 2526 รวมเป็นมูลค่า 18,000.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.95 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและแร่

ค. สินค้าอุตสาหกรรมจากเหมืองแร่ ได้แก่ ดีบุก ฟลูออไรท์ ตะกั่ว แบริท์ ถ้ำและกากที่มีโลหะหรือสารประกอบที่เป็นโลหะผสมอยู่ ยิบซั่ม หังละเต็น โคลัมเบียน แทนตาสัม แร่หินปูนบดแล้ว ในปี 2526 รวมเป็นมูลค่า 6,685.2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.24 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและแร่

ง. สินค้าอุตสาหกรรมประเภทหัตถกรรม ได้แก่ อัญมณีและไข่มุก เครื่องใช้ในบ้านทำด้วยไม้ ดอกไม้ใบไม้ผลไม้ประดิษฐ์ เครื่องประดับและของอื่น ๆ ทำด้วยไม้ ของเล่นเด็ก เพชรพลอยเทียม เครื่องสักล่าน เครื่องหวาย เครื่องใช้ในบ้านทำด้วยไม้ ในปี 2526 รวมเป็นมูลค่า 9,150.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.40 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและแร่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3-2 แสดงมูลค่าสินค้าส่งออก 140 ชนิด พ.ศ.2521-2526

(ล้านบาท)

	2521	2522	2523	2524	2525	2526	2527
1. สินค้าส่งออกทั้งหมด (ล้านบาท)	83,065	108,179	133,197	153,000	159,728	146,322	175,289
2. สินค้าอุตสาหกรรม (ล้านบาท)	41,291	31,375	37,816	49,993	57,013	52,764	61,339
3. สินค้าแร่ (ล้านบาท)	8,833	11,634	15,259	11,614	9,683	6,685	7,441
4. สินค้าอุตสาหกรรมและแร่ (ล้านบาท)	50,124	43,009	53,075	61,607	66,696	59,449	68,780
5. สินค้าอุตสาหกรรมเป็นร้อยละของ สินค้าส่งออกทั้งหมด	49.71	29.00	28.39	32.68	35.69	36.08	34.99
6. สินค้าแร่เป็นร้อยละของสินค้า อุตสาหกรรม	21.39	37.08	40.35	23.28	16.98	12.67	12.13
7. สินค้าอุตสาหกรรมและแร่เป็นร้อยละ ของสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกทั้งหมด	60.35	39.76	39.85	40.27	41.76	40.63	39.24
8. อัตราเพิ่มของสินค้าส่งออกทั้งหมด ร้อยละ	-	30.23	23.13	14.87	4.40	8.39	19.79
9. อัตราเพิ่มของสินค้าอุตสาหกรรม ร้อยละ	-	-24.05	20.53	32.20	14.04	-7.45	16.25
10. อัตราเพิ่มของสินค้าอุตสาหกรรมและ แร่ ร้อยละ	-	-14.19	23.40	16.08	8.26	-10.87	15.69

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

จากการจัดแบ่งประเภทสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อส่งออก โดยกระทรวงอุตสาหกรรม จะเห็นว่าสินค้าเครื่องประดับเทียมจัดเป็นสินค้าอุตสาหกรรมประเภทหัตถกรรมอย่างหนึ่ง ดังนั้น การส่งเสริมการส่งออกสินค้าเครื่องประดับเทียมของกระทรวงอุตสาหกรรม จะมีลักษณะเดียวกับ สินค้าประเภทหัตถกรรม มูลค่าส่งออกสินค้าเครื่องประดับเทียม เมื่อเปรียบเทียบกับเป็นอัตราส่วน ร้อยละของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและมูลค่าส่งออกสินค้าทั้งหมด ระหว่าง พ.ศ. 2522-2527 แสดงได้ดังตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 มูลค่าส่งออกเครื่องประดับเทียมเป็นร้อยละของมูลค่าส่งออกสินค้า อุตสาหกรรมและมูลค่าส่งออกสินค้าทั้งหมด ระหว่าง พ.ศ. 2522-2527

(ล้านบาท)

พ.ศ.	มูลค่าส่งออก เครื่องประดับ เทียม (1)	มูลค่าส่งออก สินค้าอุตสาหกรรม (2)	(1) เป็น ร้อยละ ของ (2)	มูลค่าส่งออก สินค้าทั้งหมด (3)	(1) เป็น ร้อยละ ของ (3)
2522	45,827	30,498	0.15	108,179	0.04
2523	71,901	38,543	0.18	133,197	0.05
2524	126,916	49,440	0.25	153,001	0.08
2525	100,828	57,013	0.18	159,728	0.06
2526	98,619	52,764	0.19	146,239	0.07
2527*	112,280	61,339	0.18	175,289	0.06

ที่มา : หนังสือสถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กรมศุลกากร

*ตัวเลขเบื้องต้น

แม้ว่าสินค้า เครื่องประดับเทียมจะมีมูลค่าส่งออกเป็นอัตราส่วนไม่มากนักในจำนวนมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม และมูลค่าส่งออกสินค้าทั้งหมดก็ตาม แต่การส่งออกสินค้าไม่ว่าจะเป็นสินค้าใดก็ตาม ถือได้ว่าเป็นการช่วยแก้ปัญหาการขาดดุลการค้าของประเทศทางหนึ่ง ดังนั้น รัฐบาลจึงควรให้การสนับสนุนและพัฒนาการส่งออก

ในการพัฒนาและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐบาล 4 หน่วยงานด้วยกันคือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการคลัง ซึ่งบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละกระทรวงคือ

1. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีหน้าที่รับผิดชอบช่วยเหลือปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบที่จะนำมาผลิตสินค้าอุตสาหกรรม
2. กระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ดูแลปัญหาตั้งแต่การขุดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ไปจนผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูป
3. กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่ดูแลปัญหาตั้งแต่การผลิตสินค้าสำเร็จรูป จนถึงการนำสินค้าสำเร็จรูปออกไปจำหน่ายต่างประเทศ
4. กระทรวงการคลัง มีหน้าที่ทางด้านระบบภาษีและระเบียบพิธีศุลกากรต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวย และสร้างแรงจูงใจในการสนับสนุนการส่งออก

บทบาทของรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม จะเกี่ยวข้องกับเฉพาะ 3 กระทรวงหลังเท่านั้น เนื่องจากในการผลิตเครื่องประดับเทียมมิได้ใช้วัตถุดิบที่มาจากผลผลิตทางการเกษตรเลย

บทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรมในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงปัญหาสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งออกในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

1. ความเจริญก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่อุตสาหกรรมเจริญแล้ว ยังอยู่ในวงแคบ

2. ประเทศไทยยังขาดอุตสาหกรรมพื้นฐานที่จะช่วยให้เกิดอุตสาหกรรมเชื่อมโยงได้

ขยายตัวออกไปอีกมาก

3. อุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังต้องอาศัยการนำเข้าวัตถุดิบ และสินค้าทุนเช่น เครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นจากต่างประเทศ

4. ปัญหาอื่น ๆ เช่น การขาดเงินทุน และด้านการจัดการอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เป็นต้น

ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม ทั้งสิ้น ซึ่งผลกระทบจากปัญหาดังกล่าวทำให้ประเทศไทยยังต้องผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่ต้นทุนการผลิตสูง และไม่สามารขยายชนิดของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้กว้างขวางออกไปสู่สินค้าในตลาดโลกได้

กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้กำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ ดังต่อไปนี้

1. การส่งเสริมการผลิตด้านเทคนิควิชาการ โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกขนาด และทุกประเภทที่ดั่งขึ้นแล้วให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงโดย

ก. บริการให้คำแนะนำด้านเทคนิควิชาการ กรรมวิธีการผลิต และนำผลการวิเคราะห์ วิจัย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการผลิต

ข. บริการให้คำแนะนำในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. การฝึกอบรมแรงงาน โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ให้บริการฝึกอบรมแรงงานที่อยู่ในกิจการอุตสาหกรรมประเภทหัตถกรรมทั้งในระดับอุตสาหกรรมในครัวเรือน และระดับโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อฝึกอบรม เพิ่มทักษะ คุณภาพ และยกระดับฝีมือแรงงาน

3. การลงทุนและการจัดตั้งโรงงาน ศูนย์บริการเพื่อการลงทุน กรมโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2525 ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับความสะดวกในการตั้งโรงงาน โดยไม่ต้องติดต่อขออนุญาตหลายแห่งดังที่เคยปฏิบัติมา

นโยบายเกี่ยวกับการตั้งหรือขยายโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาให้การสนับสนุนโรงงานที่ผลิตอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก เป็นกรณีพิเศษ โดยถึงแม้ว่าจะมีประกาศกระทรวงห้ามตั้งหรือขยายโรงงานประเภทใดไว้ แต่ถ้าหากโรงงานที่จะขอตั้งหรือขยายโรงงาน

ประเภทนั้นเป็นการผลิตเพื่อการส่งออก กระทรวงอุตสาหกรรมจะให้การสนับสนุนเป็นกรณีพิเศษ.

4. การเงิน โดยกองส่งเสริมหัตถกรรมไทยผ่านสำนักงานรณกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งเป็นสถาบันที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่กิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมในครอบครัว และการหัตถกรรม โดยให้กู้ยืมภายในวงเงินรายละไม่เกิน 1 ล้านบาท เพื่อตั้งโรงงาน ขยายกิจการ และย้ายโรงงาน ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 14 ต่อปี

นอกจากนี้ยังมีสำนักเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งให้กู้ยืมเป็นเงินสดในจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 30,000 บาท เพื่อใช้ในการซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ และการหาตลาด

5. เทคนิคการจัดการ โดย กองเพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรม สัตว์ปีกอบรมและให้คำแนะนำแก่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ เกี่ยวกับเทคนิคการจัดการทุกแขนงวิชา โดยแบ่งเป็นสาขาใหญ่ ๆ เช่น การจัดการโดยใช้หลักบัญชี การจัดการตลาด การบริหารงานบุคคล และการจัดการผลิต

บทบาทของกระทรวงพาณิชย์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม

บทบาทของกระทรวงพาณิชย์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียมส่วนใหญ่มักจะมีบทบาทในแง่ของการช่วยเหลือในด้านการตลาดและส่งเสริมการค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านดังกล่าว 3 หน่วยงานคือ

1. กรมพาณิชย์สัมพันธ์

กรมพาณิชย์สัมพันธ์ มีหน้าที่พัฒนาและส่งเสริมการส่งออกให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะทำการพัฒนาและส่งเสริมการส่งออกสินค้าไทยทุกประเภท เนื่องจากสินค้าเครื่องประดับเทียมเป็นสินค้าที่ผลิตได้จากวัตถุดิบในประเทศ เป็นส่วนใหญ่ มีโครงสร้างการผลิตที่ประกอบด้วยวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศในอัตราที่ต่ำและเป็นสินค้าที่มีสัดส่วนของแรงงานในการผลิตสูง (Labor Intensive) ดังนั้น จึงเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่มุ่งจะพัฒนาและส่งเสริมการส่งออก ซึ่งกรมพาณิชย์สัมพันธ์ได้ดำเนินการให้บริการแก่ผู้ผลิตและส่งออก ดังนี้

ก. การส่งเสริมทางการจัดหาและเผยแพร่เอกสารข้อมูลและการประชาสัมพันธ์

ข. การจัดแสดงสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

- ค. การสำรวจวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ในประเทศและจัดทำล้ารบบทะเบียน
- ง. การแนะนำทางการค้า
- จ. การพัฒนาผลิตภัณฑ์
- ฉ. การฝึกอบรมและสัมมนาด้านการส่งออก
- ช. การส่งเสริมทางด้านความร่วมมือกับต่างประเทศ
- ซ. การจัดตั้งศูนย์พาณิชย์ยกรรมในต่างประเทศ
- ก. การส่งเสริมด้านจัดทำและเผยแพร่เอกสารข้อมูลและการประชาสัมพันธ์

กองข่าวล้ารการค้า โดยฝ่ายสื่อข่าวการพาณิชย์จะทำการสืบเสาะข่าวล้ารด้านเศรษฐกิจการค้า ความเคลื่อนไหวของราคาราคาสินค้า นำลงพิมพ์เผยแพร่ในรายงานบริการข่าวล้ารหรือหนังสือข่าวพาณิชย์

นอกจากนี้ ฝ่ายเอกสารเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ จะทำการจัดทำเอกสารต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข่าวล้ารแก่ผู้ประกอบการ เอกสารที่ได้จัดทำเป็นประจำคือ

- 1) วารล้ารศูนย์บริการส่งออก
- 2) Thailand's Exporters
- 3) Sectorial Exporters Directory
- 4) Export Service Center Brochure

ฯลฯ

- ข. การจัดแสดงสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

กรมพาณิชย์สัมพันธ์ โดยกองเผยแพร่สินค้าไทย ได้แบ่งงานเผยแพร่เป็น

2 ส่วนคือ จัดงานแสดงสินค้าไทยในประเทศ และงานแสดงสินค้าไทยในต่างประเทศ การแสดงสินค้าในประเทศนั้นส่วนใหญ่จะกระทำทั้งในส่วนกลางและต่างจังหวัด เพื่อให้เกิดการนิยมสินค้าไทย สำหรับส่วนกลางได้จัดแสดง ณ ห้องแสดงสินค้าของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ ถนนรัชดาภิเษก ซึ่งเพิ่งก่อสร้างเสร็จ เป็นอาคารขนาดใหญ่ ซึ่งนอกจากจะจัดแสดงสินค้าเป็นสถานที่แสดงสินค้าแล้ว ยังใช้เป็นสถานที่จัดฝึกอบรมภาคเอกชน และเป็นสถานที่เพื่อตรวจสอบคุณภาพของสินค้า โดยเครื่องมือที่ทันสมัย สำหรับการจัดแสดงและเผยแพร่สินค้าไทยในต่างประเทศนั้น กรมพาณิชย์สัมพันธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่สินค้าไทยให้ชาวต่างประเทศได้รู้จักกว้างขวาง โดยนำนักธุรกิจไปร่วมงานปีละประมาณ 15-17 ครั้ง

ค. การสำรวจวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ในประเทศและจัดทำสารบบระเบียบ

การสำรวจวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ในประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงกำลังการผลิต กรรมวิธีการผลิต ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปรับปรุงต่อไป โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายสำรวจของกองเผยแพร่สินค้าไทยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้

- 1) การสำรวจเพื่อจัดทำรายชื่อผู้ส่งออกทางไปรษณีย์ โดยรวบรวมและคัดเลือกรายชื่อผู้ส่งออกสินค้าชนิดต่าง ๆ ประช่าสัมพันธ์และสิ่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการสำรวจ หลังจากนั้นจึงรวบรวมแบบสอบถามและประเมินผล
- 2) การสำรวจเพื่อจัดทำหนังสือการศึกษาด้านผู้ผลิต (Supply Studies) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยขั้นแรกจะรวบรวมและคัดเลือกรายชื่อผู้ผลิตและส่งออก หลังจากนั้นจึงติดต่อขอทำการสัมภาษณ์ นำผลไปวิเคราะห์พร้อมทั้งจัดทำ รายชื่อและรายละเอียดของผู้ผลิต เพื่อทราบถึงความสามารถในการผลิต ตลอดจนความเป็นไปได้ในการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าออกของประเทศ

ง. การแนะนำการค้า

กรมพาณิชย์สัมพันธ์ โดยศูนย์บริการส่งออก ได้แบ่งงานแนะนำการค้าเป็น

5 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ 1 กลุ่มอาหารและเกษตรกรรม
- กลุ่มที่ 2 กลุ่มวัสดุก่อสร้าง เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ขนส่ง และอื่น ๆ
- กลุ่มที่ 3 กลุ่มหนัง พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ และอื่น ๆ
- กลุ่มที่ 4 กลุ่มสินค้าไม้ วัฒนธรรม หัตถกรรม และอื่น ๆ
- กลุ่มที่ 5 กลุ่มสินค้าและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

ในการส่งเสริมสินค้าเครื่องประดับเทียม กลุ่มที่ทำหน้าที่แนะนำการค้าประเภทนี้ คือ กลุ่มที่ 4 โดยจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับสินค้าประเภทนี้ ซึ่งเรียกว่า เจ้าหน้าที่แนะนำการค้า ที่รับผิดชอบด้านสินค้าแต่ละประเภท จะทำหน้าที่ให้คำแนะนำ

นำแก่ผู้ผลิตและผู้ส่งออกโดยทั่วไป โดยอาจตอบย้อนกลับแก่ทั้งทางไปรษณีย์และทางโทรศัพท์ นอกจากนี้ยัง เป็นผู้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ตลาด โดยจัดทำรายงานการศึกษาการตลาดของสินค้าแต่ละประเภทตามเป้าหมายของศูนย์พาณิชย์กรรมในต่างประเทศ

จ. การพัฒนาผลิตภัณฑ์

ปัญหาในการพัฒนาการส่งออกของรัฐบาลที่สำคัญประการหนึ่งคือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งได้แก่ การพัฒนาในด้านรูปแบบสินค้า สีลวด วัสดุ ฝีมือ คุณภาพ ให้ตรงกับรสนิยมและความต้องการของลูกค้า โดยมีราคาที่สามารถต่อสู้หรือได้เปรียบคู่แข่งในตลาดได้ ดังนั้น กรมพาณิชย์สัมพันธ์จึงได้ทำการสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยวิธีสังเกตการณ์และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของตลาดในแต่ละประเทศ โดยศูนย์พาณิชย์กรรมในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังจัดหาแคตตาล็อกสินค้าจากต่างประเทศ พร้อมทั้งออกแบบการบรรจุหีบห่อเพื่อการส่งออก แก่ผู้ผลิตและผู้ส่งออกของประเทศไทย

เนื่องจากสินค้าเครื่องประดับเทียมจำเป็นต้องมีการพัฒนาในด้านรูปแบบของสินค้า เพื่อสนองความต้องการและรสนิยมของลูกค้า ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามแฟชั่นอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องพัฒนาให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งจากประเทศอื่น ๆ ได้ ดังนั้น ข้อมูลในด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากกรมพาณิชย์สัมพันธ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ฉ. การฝึกอบรมและสัมมนาทางการส่งออก

กรมพาณิชย์สัมพันธ์จะอำนวยความสะดวกให้มีการฝึกอบรมและการสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านธุรกิจส่งออกแก่ผู้ประกอบการส่งออกและผู้สนใจทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การฝึกอบรมด้านวิชาการส่งออก โดย

ก) จัดฝึกอบรมผู้ประกอบการส่งออก ในเรื่องความรู้เบื้องต้นในการประกอบธุรกิจเพื่อส่งออก และฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการว่าด้วย การหีบห่อหรือการส่งออก

ข) สัมมนาทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ในหัวข้อต่าง ๆ เช่น การสัมมนาในประเทศเรื่องตลาดตะวันออกกลางเพื่อการส่งออก การเงินและสินเชื่อเพื่อการส่งออก เป็นต้น

2) การพัฒนาบุคลากรเพื่อการส่งออก โดยจัดฝึกอบรมหรือเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ทำการส่งออก ในหลักสูตรฝึกอบรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก เช่น การฝึกอบรมภาษาอังกฤษทางการค้า การฝึกอบรมบุคลากรเพื่อไปประจำศูนย์พาณิชย์ยกรรมในต่างประเทศ

3) การพัฒนาเอกสารคำสอน เพื่อส่งเสริมการส่งออก โดยประสานงานกับวิทยากรฝึกอบรม ให้ทราบถึงความต้องการเอกสาร ตำรา และอุปกรณ์ช่วยสอนที่จำเป็นต้องใช้ แล้วรวบรวมจัดทำเอกสาร และอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนา

ข. การส่งเสริมทางด้านการร่วมมือกับต่างประเทศ

การส่งเสริมด้านการร่วมมือกับต่างประเทศจะกระทำโดยประสานความร่วมมือในการจัดทำรายละเอียด ข้อเสนอด่าง ๆ เพื่อพิจารณาในที่ประชุมหรือดำเนินงานตามโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมาย รายงานผลข้อตกลง ติดตามผล จากหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือในต่างประเทศ ซึ่งได้แก่กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป เนเธอร์แลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย เป็นต้น

ข. การจัดตั้งศูนย์พาณิชย์ยกรรมในต่างประเทศ

ศูนย์พาณิชย์ยกรรมในต่างประเทศ ซึ่งตั้ง ณ เมืองที่เป็นศูนย์กลางการค้าจะทำหน้าที่เป็นตัวแทนของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ในต่างประเทศ ในการอำนวยความสะดวกและวิเคราะห์ตลาด การเจาะตลาดสำหรับสินค้าเป้าหมาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การแนะนำการค้า การประมวลข่าวตลาด และการส่งเสริมการค้าขาย ซึ่งผู้ประกอบการเครื่องประดับเทียมส่งออกก็ได้อาศัยข้อมูล ข่าวสารจากศูนย์พาณิชย์ยกรรมประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ศูนย์พาณิชย์ยกรรมในต่างประเทศมี 6 แห่งคือ

1. ศูนย์พาณิชย์ยกรรมนิวยอร์ก
2. ศูนย์พาณิชย์ยกรรมลอสแอนเจลิส
3. ศูนย์พาณิชย์ยกรรมซิดนีย์
4. ศูนย์พาณิชย์ยกรรมแฟรงเฟิร์ต
5. ศูนย์พาณิชย์ยกรรมเวียนนา
6. ศูนย์พาณิชย์ยกรรมโตเกียว

นอกจากนี้ยังมีศูนย์ส่งเสริมการค้าอาเซียนอีก 2 แห่งคือ ศูนย์ส่งเสริมการค้า ณ นครรอตเตอร์ดัม ศูนย์ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวอาเซียน ณ กรุงโตเกียว ซึ่งในหลักการแล้วศูนย์พาณิชย์กรรมและศูนย์ส่งเสริมการค้าแต่ละแห่งจะดำเนินงานเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด ตามความเหมาะสมของตลาดในแต่ละประเทศ

2. กรมการค้าต่างประเทศ

กรมการค้าต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่จัดระเบียบและเจรจาการค้าให้สินค้าที่ผลิตและเหลือความต้องการในประเทศได้ส่งออกไปจำหน่ายให้ได้รับประโยชน์สูงสุด ดำเนินการให้ได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์ทางการค้ามากขึ้น ควบคุมการนำเข้าและส่งออกสินค้าบางประเภท จัดระเบียบการนำเข้าและแผนการนำเข้า ตลอดจนศึกษามาตรการเกี่ยวกับการนำเข้าของประเทศนั้น ๆ

บทบาทของกรมการค้าต่างประเทศที่มีต่ออุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม คือ ฝ่ายสิทธิประโยชน์ทางการค้า ซึ่งทำการศึกษาถึงระเบียบหรือเงื่อนไขของการให้สิทธิพิเศษทางการค้า สดรวบรวมข้อมูลประเทศต่าง ๆ ซึ่งสิทธิประโยชน์ทางการค้าที่ผู้ผลิตและส่งออกเครื่องประดับเทียมได้รับคือ การได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences) ซึ่งหมายถึง ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปที่ประเทศที่พัฒนาแล้วให้แก่สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศที่กำลังพัฒนา โดยการลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าแก่สินค้าที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า ทั้งนี้ ประเทศผู้ให้สิทธิพิเศษฯ จะเป็นผู้ให้แต่ฝ่ายเดียวโดยไม่มีหวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น

ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปของประเทศที่พัฒนาแล้ว มีทั้งหมด 10 ระบบ หรือ 25 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย แคนาดา ฟินแลนด์ ญี่ปุ่น นอร์เวย์ สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา เบลเยียม เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เยอรมัน ไอร์แลนด์ อิตาลี สกอตแลนด์ เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร กรีซ บัลแกเรีย เชคโกสโลวาเกีย ฮังการี โปแลนด์ และสหภาพโซเวียต สินค้าที่มีคุณสมบัติได้รับสิทธิพิเศษฯ จะต้องเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษคือ ประเทศไทย โดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศทั้งหมด หรือหากมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ สินค้าจะต้องถูกต้องตามเงื่อนไขของระเบียบว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า และจะต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า แบบ เอ

(Form A) กำกับสินค้าไปด้วย (ดูภาคผนวก ข)

3. สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ

สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ซึ่งตั้งอยู่ ณ เมืองหลวงของประเทศนั้นทำหน้าที่ส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าไทยในประเทศที่ตั้งอยู่และประเทศเขตดูแล เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่หรือนักธุรกิจของประเทศไทยกับประเทศที่ตั้งอยู่ ขจัดอุปสรรคทางการค้าที่เกิดขึ้น และเป็นศูนย์ข้อมูลทางการค้า

สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศมีจำนวน 28 สำนักงาน ใน 28 ประเทศ ซึ่งอาจแสดงได้เป็นรายทวีปดังรูปที่ 3-1

ทวีปเอเชีย	ทวีปยุโรป	ทวีปอเมริกา	ทวีปออสเตรเลีย	ทวีปแอฟริกา
1. ญี่ปุ่น	1. เยอรมันนี	1. สหรัฐอเมริกา	1. ออสเตรเลีย	1. คินยา
2. มาเลเซีย	2. สวีตเซอร์แลนด์	2. แคนาดา		2. เซเนกัล
3. อองกง	3. อิตาลี			3. ไนจีเรีย
4. สิงคโปร์	4. อังกฤษ			
5. สาธารณรัฐประชาชนจีน	5. ฝรั่งเศส			
6. เกาหลี	6. เนเธอร์แลนด์			
7. อินโดนีเซีย	7. เบลเยียม			
8. ฟิลิปปินส์	8. เดนมาร์ค			
9. อิหร่าน	9. รุมาเนีย			
10. ซาอุดีอาระเบีย				
11. ลาว				
12. อินเดีย				
13. เวียดนาม				

รูปที่ 3-1 แสดงสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศต่าง ๆ แยกตามทวีป

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

ตลาดของสินค้าเครื่องประดับเทียมมีในประเทศต่าง ๆ เกือบทุกทวีป ดังนั้นการติดตามข้อมูลความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับภาวะการตลาด ความต้องการ หรือความนิยมในต่างประเทศ จึงเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้ประกอบการได้อาศัยการติดต่อ ช่วยเหลือ ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ จากสำนักงานพาณิชย์เหล่านี้

บทบาทของกระทรวงการคลังในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม

ในส่วนของบทบาทของกระทรวงการคลังในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียมนี้ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบของกรมศุลกากรในการจัดเก็บภาษีอากรในการส่งสินค้าเข้าและส่งออก เพื่อนํารายได้ไปพัฒนาประเทศ

มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าเครื่องประดับเทียมเพื่อการส่งออก อาจแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1. มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการส่งออก ซึ่งมี 3 ประการคือ

ก. การกำหนดสินค้าที่ไม่ต้องเสียภาษี โดยที่พระราชบัญญัติพิกัดศุลกากรภาคสาม (ดูภาคผนวก จ.) กำหนดสินค้าที่จะเก็บภาษีเพียง 7 ประเภท ซึ่งนอกเหนือจากสินค้า 7 ประเภทแล้วก็ไม่ต้องเสียภาษีสินค้าขาออก สินค้าเครื่องประดับเทียมไม่ได้อยู่ในสินค้า 7 ประเภทที่ต้องเสียภาษีส่งออก ดังนั้นการส่งเครื่องประดับเทียมไปจำหน่ายยังต่างประเทศจึงไม่เสียภาษีส่งออก เป็นการลดต้นทุน จึงเป็นการสนับสนุนให้การส่งออกขยายตัวเพิ่มขึ้น

ข. การยกเว้นภาษีการค้าสำหรับสินค้าเครื่องประดับเทียมที่ส่งออกว่าด้วยภาษีการค้า เรื่องให้ยกเว้นและลดอัตราภาษีการค้าสำหรับสินค้าบางประเภทที่ส่งออก ฉบับที่ 14 ลงวันที่ 20 ตุลาคม 2521 และฉบับที่ 21 ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2524 (ดูภาคผนวก ค.)

ค. การยกเว้นภาษีวัตถุดิบบางชนิด เช่น ยกเว้นภาษีขาเข้าพลอยกระจกที่ส่งจากต่างประเทศ พลอยกระจกนี้เป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการผลิตเครื่องประดับเทียม ดังนั้นจึงเป็นการลดต้นทุนได้ทางหนึ่ง

2. มาตรการคืนอากร เป็นมาตรการในการคืนอากรสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อประกอบอุตสาหกรรมภายในประเทศ แล้วส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ เพื่อเป็นการส่งเสริมการ

ส่งออก ตามมาตรา 19 ทวิ แห่ง พรบ.ศุลกากร พ.ศ.2482 (ดูภาคผนวก ง.) โดยมีเงื่อนไข
เกี่ยวกับการคืนอากรดังนี้

ก. ของที่นำเข้ามาผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

ข. ของที่นำเข้ามาในนั้น ไม่ใช่ของที่กฎกระทรวงกำหนดว่า ห้ามคืนอากร

ค. ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ เป็นของที่ส่งออก

ให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบ

ง. ของนั้นได้นำส่งออกไปทางท่าที่ส่งออกเพื่อคืนอากร

จ. ของนั้นได้นำส่งออกไปภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่นำของนี้เข้ามาในราชอาณาจักร

ฉ. ต้องยื่นคำร้องภายใน 6 เดือน นับแต่วันส่งสินค้าออก โดยผู้ประสงค์จะขอ

คืนอากร ต้องยื่นคำร้องและนำหลักฐานขออนุมัติการนำเข้า นำของไปผลิต เมื่อผลิตเสร็จจะส่ง
ออกต้องส่งสูตรการผลิต ขออนุมัติสูตรการผลิต แล้วนำหลักฐานมาขอรับคืนอากรต่อไป

เนื่องจากสินค้า เครื่องประดับ เทียม เป็นสินค้าที่ต้องอาศัยวัตถุดิบ ชิ้นส่วนนำเข้า
จากต่างประเทศ เพื่อมาผลิตประกอบ เป็นเครื่องประดับเทียม แล้วส่งออกไปจำหน่ายยังต่าง-
ประเทศ ดังนั้นจึงสามารถขอคืนอากรได้ดังกรณีดังกล่าวข้างต้น

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นหน่วยงานที่พิจารณาการขออนุมัติขอรับการ
ส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้รับสิทธิพิเศษในเรื่องต่าง ๆ
แล้วแต่กรณี เช่น ยกเว้นอากรขาเข้า และภาษีการค้าในการนำเข้าเครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ใน
กิจการอุตสาหกรรมเข้าประเทศ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล การให้สิทธิพิเศษอื่น ๆ เช่น การนำผู้
เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย เป็นต้น

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องประดับเทียม อาจขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก
คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ แต่ไม่ปรากฏว่ามีกิจการใดที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน เนื่องจาก
จากกิจการส่วนใหญ่จะทำการผลิตสินค้าที่โรงงาน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้นกิจการ
จะไม่ได้รับการส่งเสริมในด้านการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุนที่ 1/2526 เรื่องหลักเกณฑ์การอนุมัติ การส่งเสริมการลงทุนและการให้สิทธิและประโยชน์
ด้านภาษีอากร ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแก่กิจการที่ตั้งโรงงานหรือแหล่ง

ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือนอกเขตกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสงคราม
ปทุมธานี นนทบุรี และนครปฐม เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย